

STRAATREÛNIE BALDERIKSTRAAT

Zondag 2 november organiseren we voor de op één na laatste keer van dit jaar een StraatReünie. Iedereen die in de Balderikstraat woont (of ooit woonde) is uitgenodigd om in het Museum van Zuilen te komen kijken en luisteren, naar elkaar en naar de lezing – met dia's – die we geven over het ontstaan van (Nieuw)-Zuilen en de Balderikstraat in het bijzonder.

De Balderikstraat – lang geleden van start als de 'Verlengde Werner Helmichstraat' – is ook de straat waar de directeur van het Museum van Zuilen geboren is. Dat alleen al is een 'belangrijk' stuk geschiedenis van de straat, toch? Maar het is ook de straat waar de 17.000ste inwoner van Zuilen werd geboren, ook de straat waarvan de jongens in de tijd van de 'kerstbomenoorlogen' berucht waren, de straat waar Rinus Meeuwsen woonde die met zijn patatwagen door Zuilen reed en waar Gerrit Kolenbrander begon met zijn taxibedrijf (vermoedelijk het eerste van Zuilen) en niet te vergeten: Vice Miss Holland komt er vandaan. Er is nog veel meer over de Balderikstraat te vertellen. Wilt het allemaal weten? Kom naar de StraatReünie in het Museum van Zuilen, Schaverijstraat 13 (op het Werkspoorterrein).

We starten met de inloop om 14 uur, de lezing geven we om 15 uur en om 17 uur sluiten we af. De toegang is gratis, maar geef u wel even op alstublieft: info@museumvanzuilen.nl. Bellen kan natuurlijk ook: 06 20565655.

Familie van Scharenburg, Balderikstraat 60

TENTOONSTELLING DE STOEP GEOPEND

Het is de laatste tentoonstelling in het Stads Kantoor waar ook het Museum van Zuilen een bijdrage aan mocht leveren.

Met veel plezier hebben we de invulling verzorgd van een grote vitrine.

Vijftien grote foto's van verschillende Zuilense straten, enkele kleinere foto's en een enkel stuk, brengen samen met het straatnaambord en een qr-code de wijk Zuilen onder de aandacht.

Het geheel past natuurlijk prima in het thema van de tentoonstelling: in alle Zuilense straten liggen immers stoeptegels met een qr-code die een stukje geschiedenis van de straat laten zien.

Wethouder Senna Maatoug was zo vriendelijk om 8 oktober de tentoonstelling te openen.

VAN HET ÉÉN KOMT HET ANDER...

Op verzoek van KerkopZuilen werd ik voor de 'Preek van de Leek' gevraagd voor een lezing over de kerken op Zuilen, te geven in de Oranjekapel aan de Amsterdamsestraatweg.

Daar was ook een mini-tentoonstelling met foto's over de geschiedenis van de Oranjekerk en -kapel.

Een bijzonder document was daarbij, maar... op de achtergrond geplakt met plakband!

Na het aanbod om deze te vervangen door een goede replica kreeg het Museum van Zuilen het origineel.

Honderd jaar geleden geschreven oorkonde.

Een paar weken daarna was ik nogmaals in de kapel. Toen viel me op dat er veel foto's waren: de laatste dienst in de Oranjekerk, voordat deze gesloopt werd en vele andere. Maar geen enkele foto van de sloop van de kerk.

Dat is toch ook geschiedenis. Op mijn vraag hierover aan G. van 't Spijker beloofde hij eens uit te zoeken of er zulke foto's zijn binnen de geloofsgemeenschap. Nog dezelfde week werden twee fotoalbums afgegeven: één met foto's van verschillende diensten

(en prachtige interieurfoto's van de Oranjekerk) en één met een hele serie foto's van het leggen van de eerste steen van de Oranjekapel.

Al met al een prachtige uitbreiding van de collectie. Maar... geen enkele foto van de sloop van de Oranjekerk.

Dus bij deze de oproep aan onze lezers: kijk eens in uw fotoalbums alstublieft.

EN WÉÉR NIEUWE AANWINSTEN!

Kan niet anders zeggen dat ik het bizar vind dat er nog zoveel geschonken wordt aan het museum.

Zo belde enige dagen geleden Marinus van Rooijen – die we allemaal kennen van de 'Luxe Was- en Stomerij van Rooijen' – dat hij bezig was met het opruimen van de zolder.

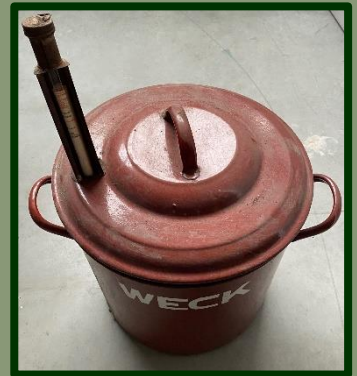
Daar kwam een en ander uit tevoorschijn! Wat te denken van de wasketel die ooit werd aangeschaft door zijn vader die het bedrijf begon.

De 50-liter ketel werd slechts kort gebruikt en is nog mooi gaaf gebleven.

Het is vermoedelijk goed om even kort uit te leggen wat een wasketel is: de (vooral witte) was werd vroeger op een gasstel gekookt. Dat waren dikwijls klussen op de zondagavond (maandag=wasdag). Een wasserij heeft dan een grotere ketel nodig dan die in een gezin gebruikt werd. Dat maakt deze wasketel extra bijzonder.

Van Rooijen had nog meer moois voor het museum: de weck-ketel, compleet met thermometer die door zijn moeder werd gebruikt om de seizoengroenten in te wekken.

De foto laat duidelijk zien waarvoor deze ketel bestemd is.

Er lag nog meer op zolder: kookpotten voor ham en leverkaas, afkomstig van de slagerijen Bosch en slagerij 'De Tijdgeest', een kofferbak vol.

Grote en kleine pannen voor de ham en twee stuks voor leverkaas.